

Sygn. akt VI U 773/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2016 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: H. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 10 lutego 2015 r., znak: (...)

w sprawie: H. Z.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. Akt VIU 773/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 lutego 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku H. Z. z dnia 12 listopada 2014 roku odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na przepisy artykułu 57 i 58 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wskazał, że przyczyną odmowy przyznania renty wnioskodawcy było orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 6 lutego 2015 roku, w którym to orzeczeniu ustalono, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania skarżący wskazał, że uważa, iż ZUS nieprawidłowo ustalił, że jest on zdolny do pracy. We wcześniejszym badaniu orzecznika ZUS, który opisywał EKG wysiłkowe wykonane 13 marca 2014 roku napisał tylko, że jakie obciążenie wytrzymałym przy badaniu wysiłkowym. Ubezpieczony powoływał się na swój stan zdrowia. Wskazywał na schorzenia kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczony H. Z. urodzony (...) w dniu 12 listopada 2014 roku złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem z dnia 15 grudnia 2014 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Po rozpoznaniu sprzeciwu od tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 6 lutego 2015 roku ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. W okresie swojej aktywności zawodowej ubezpieczony wykonywał pracę jako piekarz, prowadził kawiarenkę w ramach własnej działalności gospodarczej, pracował jako pracownik fizyczny, oborowy. Posiadał także wykształcenie, posiada wykształcenie średnie technik ekonomista w zakresie rachunkowości rolnej ale nie pracował w tym zawodzie. Ostatnio ubezpieczony pracował na stanowisku magazyniera w latach od 1993 do 20 maja 2014 roku. W

celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS nie stwierdzającej niezdolności do pracy ubezpieczonego Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych. W skład zespołu weszli specjalista chirurg, neurolog, internista, reumatolog, kardiolog, psycholog, psychiatra i specjalista medycyny pracy. W opinii z dnia 8 stycznia 2016 roku biegli sądowi rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia. Zaburzenia adaptacyjne, chorobę niedokrwinną serca pod postacią dławicy piersiowej stabilnej, stan po przebytym zawale serca w 2006 roku, stan po pomostowaniu aortalno wieńcowym w 2007 roku, nadciśnienie tętnicze, przebyte ostre zapalenie trzustki w 2012 roku, zmiany zwyrodnieniowo - dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego z okresowym zespołem bólowym oraz przebytą operację dyskopatii na odcinku LS kręgosłupa w 2010 roku. Biegli powołanego w sprawie zespołu na podstawie przeprowadzonych badań sądowo - lekarskich i po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy ustalili, iż stan zdrowia ubezpieczonego nie powoduje u niego długotrwałej niezdolności do pracy. Biegli podkreślili, że u ubezpieczonego występują zaburzenia wymienione powyżej, schorzenia wymienione powyżej w rozpoznaniu lekarskim w punktach jeden osiem. Przebieg tych zaburzeń ma charakter przewlekły. W czasie ulegały natomiast zmianie nasilenie poszczególnych objawów. Biegli stwierdzili, że biorąc pod uwagę obraz kliniczny zaburzeń u badanego nasilenie i częstość objawów, dotychczasowy przebieg choroby, obecny stan zdrowia ubezpieczonego wymaga dalszego leczenia i rehabilitacji. Jednak nie stwierdzili, jednak biegli sądowi stwierdzili u ubezpieczonego pewne ograniczenia funkcjonowania ale zwykle przemijające, które nie powodują długotrwałej jego niezdolności do pracy. Biegli zgodzili się z opinią komisji lekarskiej ZUS z dnia 6 lutego 2015 roku, w którym komisja ta orzekła, iż badany nie jest długotrwale niezdolny do pracy. Podkreślili, że problemy natury psychicznej stanowią okresową przyczynę ograniczeń w zakresie zatrudnienia związanego z wysokimi wymaganiami dotyczącymi tempa pracy, ciągłej dyspozycyjności, bieżącej systematycznej oceny. Jednak uznali, że możliwe jest wykonywanie przez ubezpieczonego pracy po uwzględnieniu przeciwwskazań zdrowotnych do zatrudnienia. W badaniu psychiatryczno - psychologicznym biegli sądowi psychiatra i psycholog wskazali, że w aktualnym badaniu prawidłowo ubezpieczony koncentruje uwagę na rozmowie. Intelkt w ocenie orientacyjnej jest w normie, przeciętny. Ubezpieczony udzielał zbornych dorzeczych odpowiedzi adekwatnych do treści pytań. Nie stwierdzono trudności z aktualizacją śladów pamięciowych i włączaniu ich do bieżącego toku rozumowania. Tok myślenia w pełni zdyscyplinowany, zwarty o prawidłowym tempie. Ubezpieczony negował zaburzenia postrzegania. Posiada osobowość zwartą, bez cech dezintegracji struktury. W aktualnym badaniu nie stwierdzono cech psychozy pod postacią urojeń i omamów. W wywiadzie myśli rezygnacyjne w sytuacji niepowodzenia. W badaniu internistycznym konsultacji kardiologicznej i badaniu chirurgicznym uznano, iż ubezpieczony zgłasza duszność przy niewielkim wysiłku DS 57 procent, obrzęki na kończynach dolnych, bóle głowy, nadciśnienie tętnicze, bóle w nadbrzuszu, szmer oddechowy pęcherzykowy ASM 78 na minutę, tony serca czyste, prawidłowo akcentowane, brzuch miękki niebolesny, wątroba i śledziona niepowiększona, obrzęki podudzi. W badaniu neurologicznym wskazano, że ubezpieczony był operowany z powodu dyskopatii L5 S1 w 2010 roku. Skarży się na bóle kręgosłupa LS z promieniowaniem do kończyny dolnej prawej oraz szyjnego z promieniowaniem do potylicy. Chód na palcach i piętach zachowany, bez niedowładów. Ograniczenie ruchomości kręgosłupa C i LS bez korzeniowych zaburzeń. Śladowe objawy rozciągowe z kończyny dolnej prawej i kończyny górnej lewej. Odruchy promieniowe z obu kończyn górnych osłabione, z kończyn dolnych osłabione odruchy skokowe. Specjalista medycyny pracy opisał przebieg kariery zawodowej. Biegli zanalizowali posiadane przez ubezpieczonego kwalifikacje zawodowe. Sąd Okręgowy doręczył powyższy dowód z opinii biegłych sądowych stronom, które nie zgłosiły w wyznaczonym terminie zastrzeżeń do tej opinii. W tej sytuacji Sąd Okręgowy uznał, iż dowód z opinii biegłych sądowych jest, ma na tyle dużą moc dowodową i wiarygodność, iż pozwala na wydanie, na dokonanie w sprawie istotnych ustaleń w szczególności co do tego, iż ubezpieczony jest obecnie zdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Podkreślić należy, że w skład powołanego zespołu biegłych sądowych weszło 7 specjalistów, w tym 6-ciu z dziedzin adekwatnych do schorzeń, na które cierpi ubezpieczony oraz specjalista medycyny przemysłowej. Biegli sądowi szczegółowo zanalizowali schorzenia ubezpieczonego i ich wpływ na stan czynnościowy jego organizmu z punktu widzenia możliwości wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Zastrzeżenia ubezpieczonego zgłoszone na rozprawie nie miały merytorycznego charakteru w stosunku do tej opinii gdyż dotyczyły okoliczności obojętnych dla istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy kwestii czy ubezpieczony jest zdolny do pracy czy nie. To czy, że ubezpieczony utrzymuje się z zasiłku przyznanego z pomocy społecznej jest okolicznością obojętną dla oceny czy jest on zdolny do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Kwestia właśnie tej oceny była istotą sporu między stronami.

Podkreślić także należy, że osoby, które są zdolne do pracy a nie mają zatrudnienia właśnie mogą korzystać z pomocy społecznej w celu zapewnienia minimum egzystencji. Ubezpieczony posiadał szerokie kwalifikacje zawodowe. Biegli sędziwi uznali mimo stwierdzenia pewnych ograniczeń funkcjonowania ubezpieczonego stwierdzili, że są to ograniczenia zwykle przemijające. Dlatego Sąd Okręgowy mając na względzie dowód z opinii biegłych uznał, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. W związku z tym podkreślić należy, iż jedną z koniecznych przesłanek nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest zgodnie z artykułem 57 ustępem 1 punktem 1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2015 roku pozycja 748 z późniejszymi zmianami) właśnie niezdolność do pracy osoby starającej się o rentę. Jeżeli osoba ta nie jest niezdolna do pracy co potwierdziło postępowanie dowodowe to nie może nabyć prawa do tego rodzaju świadczenia. Wskazać także należy, iż zgodnie z artykułem 12 ustępem 1, 2 i 3 niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Przypomnieć także należy, że artykuł 13 ustęp 1 punkt 1 i 2 ustawy emerytalno rentowej wskazuje kryteria oceny niezdolności do pracy stwierdzając, że przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, po drugie możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. W ocenie Sądu Okręgowego biegli sędziwi te kryteria brali pod uwagę przy ocenie stanu zdrowia ubezpieczonego i dlatego Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z powołanymi przepisami prawa materialnego odwołanie ubezpieczonego oddalił. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.